

som det er sleet. Det var umuligt at bevise, at Fællesforfatningen kunde have et virkeligt Grundlag; efterat de Landsdele, hvis Fællesskab med Danmark i Anliggender den angik, vare borte, kunde Forfatningen ikke mere have et lovligt Grundlag. Det er altsaa efter min Mening ikke Tilfældet, at man vil udsætte vort Fædreland for en vedvarende Forfatningsforvirring, dersom man ikke gaaer ind paa det Forslag, der her foreligger. Der gives baade i Grundloven af 18de November 1863, dens § 19, og Indskrænkningssloven af 29de August 1855 Midler til, med en Regjering, der vil gaae en anden Vej, som ogsaa lovlig kan gaaes, hurtigt at gjøre Ende paa den Uting, som nu finder Sted, at der er to lovgivende Forsamlinger i et saa lille Land som Danmark. Jeg vil ogsaa tilføie, at det ikke er sandt, at det er nødvendigt at spille en lang Tid, selv om man vil blive ved at fortsætte Grundlovsbehandlingen uden at gaae ind paa en Lov, som strax henlægger Anliggenderne under Kongerigets Rigsdag, saafremt den Rigsdag, der nu er samlet, gjorde en Forandring i det nu foreliggende Forslag. Dog, det er en Feiltagelse af mig, at jeg siger det, som Sagen nu staaer, da der ikke foreligger noget Forslag til en Forandring ved denne Behandling; det vilde kun kunne være sleet, naar der nu kunde foretages en Forandring, idet man da vilde have kunnet spare en heel Rigsdagsamling. Men selv om man nu forkaster det foreliggende Lovforslag, vil det staae i en Regjerings Magt inden kort Tid igjen at indkalde en ordentlig Rigsdag og da lade denne paany foretage Grundlovsagen. En ny ordentlig Rigsdag kan igjen om kort Tid, endnu indenfor dette Aars Grændser, komme sammen, og da vil man strax efter ved en overordentlig Rigsdag kunne saae Sagen afgjort endnu inden dette Aars Slutning. Det er altsaa ikke sandt, naar man siger, at Sagen med absolut Nødvendighed udslydes i en ubestemmelig Fremtid, hvis man ikke gaaer ind paa det Forslag, som her foreligger. Der er imidlertid een nødvendig Betingelse — det indrømmer jeg — for at komme til en Ende dermed, nemlig at vi have en Regjering, som vil gaae denne Vej; men hvorledes skal det blive muligt at faae en Regjering, som vil

flaae ind paa denne Vej? I denne Henseende have vi efter vor Overbeviisning intet andet Middel end idag at sige Nei til dette Forslag, som er Regjeringens Forslag, og Vælgerne maae da, efter at være gjorte opmærksomme paa, hvad det er, man ved dette Grundlovsforslag er ifærd med at berøve dem, til den nye Rigsdag vælge Mænd, der ville gaae denne Vej. I saa Fald antager jeg, at der vil komme en Regjering, som vil betræde en anden Vej end den hidtil fulgte, enten det saa bliver den nuværende Regjering, der synes at være bunden ved visse Overenskomster, som dog ikke kunne være af evig Betydning, naar Omstændighederne veje, eller det bliver en ny; thi dette troer jeg dog man tør haabe, at det ikke kan undgaae at vække Opmærksomhed paa de vedkommende Steder, dersom Befolkningen vælger en Rigsdag, som ikke vil gaae ind paa at berøve Vælgerne en Deel af deres Valgret. — Et æret Medlem fra Falster (H. C. Hansen) har idag udtalt, at han havde den Overbeviisning, at Folket var træt, han ønskede vel, at Grundloven af 1849 skulde opretholdes, men han turde ikke længere holde paa den, fordi han frygtede, at Befolkningen i sin Træthed ikke vilde give ham Medhold. Dertil vil jeg sige: Duffer man, at Grundloven af 1849 skal bevares, da skal man ikke gjøre Folket modløst ved at lade det høre, at det er træt, men allermindst skal man lade det høre dette, naar det ved de sidste Valg er mødt maaskee talrigere end nogensinde før. Det er ikke sandt, at Folket ved de sidste Valg har viist, at det er træt, der har i mange Valgkredse aldrig været saa mange Vælgere samlede som netop ved denne Leilighed. Det ærede Medlem sagde iøvrigt, at dersom en lille Majoritet skulde forkaste det Forslag, der her foreligger, saa vilde det være noget misligt; men dertil vil jeg svare, at det vilde være meget mere misligt, dersom en lille Majoritet skulde berøve en stor Deel af Befolkningen endeel af dens vigtigste Rettigheder. Denne Mislighed er ibetmindste ligesaa stor, ja, efter min Mening er den endog langt større.

Det er kun foranlediget ved disse Ytringer af et Par ærede Medlemmer, at jeg har villet udtale, hvorfor jeg med en rolig Samvittighed